

SİMETİDİN VE FAMOTİDİN'İN NÖROMÜSKÜLER İLETİMİ ETKİLERİ VE GENTAMİSİN İLE ETKİLEŞMELERİ *

Dr. Ayşegül CENİK, Uzm. A. Saide ŞAHİN, Dr. Ekrem ÇIÇEK,
Uzm. Mehmet KILIÇ, Dr. Necdet DOĞAN
S.Ü.T.F. Farmakoloji Anabilim Dalı

ÖZET

Bir aminoglikozid antibiotik olan gentamisinin histamin H₂-reseptör blokörleri ile kombinasyonlarının neden olduğu nöromüsküler iletim bloğunu araştırmak amacıyla yapılan bu invitro çalışmada siçan frenik sinir-diyafragma preparati kullanılmıştır.

Tek başlarına uygulandıklarında gentamisin ve famotidin kısmi nöromüsküler iletim bloğu yaptıkları halde simetidin etkisiz bulunmuştur. Nöromüsküler iletimi etkilemeyen konsantrasyonda uygulanan gentamisin (10^{-4} M) ile belirtilen histamin H₂-reseptör blokörlerinin etkileşmediği saptanmıştır. Buna karşın, 10^{-2} M konsantrasyonda uygulanan gentamisine bağlı kısmi blok, iletimi etkilemeyen konsantrasyonlarda ilave edilen simetidin veya famotidinle tam blok şecline dönüşmüştür. Oluşan blok kalıy়um klorür ilavesiyle ortadan kaldırılmıştır.

Bulgular histamin H₂-reseptör blokörlerinin mevcut olan bir nöromüsküler iletim bloğunu artırabileceklerini ortaya koymaktadır.

Anahtar kelimeler: Nöromüsküler iletim, simetidin, famotidin, gentamisin.

GİRİŞ

Son yıllarda, gastrointestinal sistemde hiperasidite ve bununla ilgili durumları tedavi amacıyla simetidin, ranitidin ve famotidin gibi histamin H₂-reseptör blokörleri yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu ilaçlar aynı amaçla kullanılan antasidlerin ve özellikle parasetamolitik ilaçların yerlerini almışlardır (1). Bazı yeni yaynlarda histamin H₂-reseptör blokörlerinin temel etkilerine ilaveten motor sinir ucu ile çizgili kas membranı arasındaki impuls

SUMMARY

The Effects of Cimetidine and Famotidine on Neuromuscular Transmission and Their Interaction with Gentamicin

In the present paper, rat phrenic nerve-diaphragm preparations were used to evaluate the neuromuscular blocking activity of gentamicin, an aminoglycoside antibiotic, and of its combinations with histamine H₂-receptor blocking agents, cimetidine and famotidine.

Gentamicin and famotidine caused partial neuromuscular blockade when they were used alone, but cimetidine had no effect. There was no interactions between given histamine H₂-receptor blocking drugs and reduced concentration of gentamicin (10^{-4} M) which does not exert any neuromuscular blockade. However, when the ineffective doses of cimetidine or famotidine are added in the medium, partial inhibition caused by 10^{-2} M gentamicin attained to complete blockade. This effect can be reversed with the addition of calcium chloride.

These results show that, if the partial blockade is present, histamine H₂-receptor blocking agents can greatly compromise the neuromuscular transmission.

Key Words: Neuromuscular transmission, cimetidine, famotidine, gentamicin.

aşırımıńı bloke edebilecekleri de öne sürülmektedir (2, 3). Literatürde histamin H₂-reseptör blokörlerinin nöromüsküler bloke edici etkileri ile ilgili çalışma çok azdır.

Benzer durum, klinikte kemoterapi amacı ile kullanılan aminoglikozid antibiotikler için de söz konusudur. Çeşitli araştırmalar kedide (4), tavşanda (5) ve ratta (6) bu etkiyi göstermişlerdir. Aminoglikozid antibiotiklerin nöromüsküler bloke edici etkilerinin hem presinaptik uçtan Ca⁺⁺ aracılığı ile

gerçekleştirilen aseltikolin (Ach) rilizini önleyerek (7, 8, 9), hem de postsinaptik membranda Ach'nin etkilerini antagonize ederek oluşturduğu saptanmıştır (7, 8). Bu grup ilaçlar içerisinde nöromusküler bloke edici etkisi en potent olan ilacın gentamisin olduğu bildirilmiştir (9).

Gentamisinle yapılan çalışmalar, nöromusküler iletimin bloke edilmesinin, ortamda Ca^{++} düzeyinin artırılması ile kolay ve tam olarak geri döndüğünü buna karşın neostigminin antagonistik etkisinin Ca^{++} 'a göre daha zayıf olduğunu ortaya koymuştur (10). Bu bulgu gentamisinin etki yerinin presinaptik olduğunu göstermektedir.

Tek başlarına kullanıldıklarında önemli bir nöromusküler blok oluşturmayan histamin H₂-reseptör blokörleri ve gentamisinin kombine verilmeleri halinde oluşturabilecekleri iletim depresyonun derecesi belirgin olarak yükseltebilir. Bu nedenle sunulan bu çalışmada aminoglikozid antibiotiklerden gentamisin ile simetidin, famotidin kombine edilmiş ve in vitro şartlarda rat frenik sinir diafragma preparatında oluşturdukları nöromusküler iletim depresyonun niteliği ve antagonize edilebilmesi için gerekten yaklaşımın ne olabileceği araştırılmıştır.

METOD

Çalışmada 200-250 gr ağırlıkta her iki sekse ait ratlardan Bulbring'in (11) metoduna göre izole edilen frenik sinir-diafragma preparatları aşağıda belirtilen şekilde hazırlandı. Ratların başlarına vurulup, karotis arterleri kesilerek öldürdü. Sol frenik sinir ve üçgen şeklinde diafragma dikkatlice çıkarılıp çevre dokulardan temizlendi. Normal Krebs-Henseleit solüsyonu içeren 40 ml'lik organ banyosuna alındı. Ortamın ısısı 37°C idi ve %95 O₂+%5 CO₂ karışımı ile sürekli gazlandırıldı. Präparatlar lg dinlenme gerilimi altında 15 dakikada bir taze solüsyonla yıkanarak 1 saat dirlendirildikten sonra çalışmaya başlandı.

Frenik sinir, rektangular uyarı veren bir stimülatör (Philip Harris) aracılığı ile platin elektrod kullanılmak suretiyle stimüle edildi. Sinir, submaximal voltaj (6-9 V), 0.1 Hz ve 0.5 msec süre ile uyarıldı. Uyarıma bağlı kasılmalar (tviç) bir gerilim transducer'i kullanılarak kaydedici cihaz (Harvard Universal Oscillograph) ile yazdırıldı.

Gentamisin-simetidin ve gentamisin-famotidin kombinasyonlarının oluşturduğu nöromusküler bloğu ve bunun geri dönelbilirliğini araştırmak

amacıyla, önce farklı dokularda bu üç ilaca ait log doz-cevap eğrileri elde edildi. Yine farklı dokular kullanılarak sürdürülən çalışmanın bir diğer bölümünde de ortamda nöromusküler blok oluşturmadığı saptanan en yüksek gentamisin dozu (10^{-4}M) konularak 20 dakika süreyle beklenildi. Bu aşamadan sonra banyoya kümülatif tarzda simetidin veya famotidin ilave edilerek çalışma sürdürüldü. Aynı işlem kısmi iletim bloğu yaptığı saptanan gentamisin dozu (10^{-2}M) ile tekrarlandı.

Çalışmanın son bölümünde ise, banyoya 10^{-2}M gentamisin ve $3 \times 10^{-3}\text{M}$ simetidin veya famotidin konuldu 20 dakika süreyle beklenerek oluşan inhibisyon gözlandı. Bu işlemden sonra ortam kümülatif konsantrasyonda Ca^{+2} ilave edilerek kasılmaların geri-dönelbilirliği araştırıldı.

Deneyleerde kullanılan normal Krebs-Henseleit solüsyonunun içeriği mM olarak şöyledir:

NaCl: 118.00, KCl: 4.70, CaCl₂: 1.60, MgSO₄: 1.20, NaHCO₃: 24.90, KH₂PO₄: 1.20, Glukoz: 11.10, Askorbik asid: 0.28.

Çalışmada kullanılan ilaçlar: Gentamisin (Nobel), Simetidin (Sigma) ve Famotidin (Nobel) kullanıldı. Stok solüsyonlar ve alt dilüsyonları distile suda hazırlandı. Belirtilen konsantrasyonlar ilaçların bazı ağırlıkları üzerinden hesaplandı.

Elde edilen değerler ortalama±standart hata şeklinde gösterildi. Ortalamalar arasındaki farkın anlamlılık derecesi Student'in "t" testi ile belirlendi (12). P değerinin 0.05'den küçük olması durumunda ortalamalar arasındaki fark anlamlı kabul edildi.

BULGULAR

Gentamisin, Simetidin ve Famotidinin Nöromusküler İletime Etkileri:

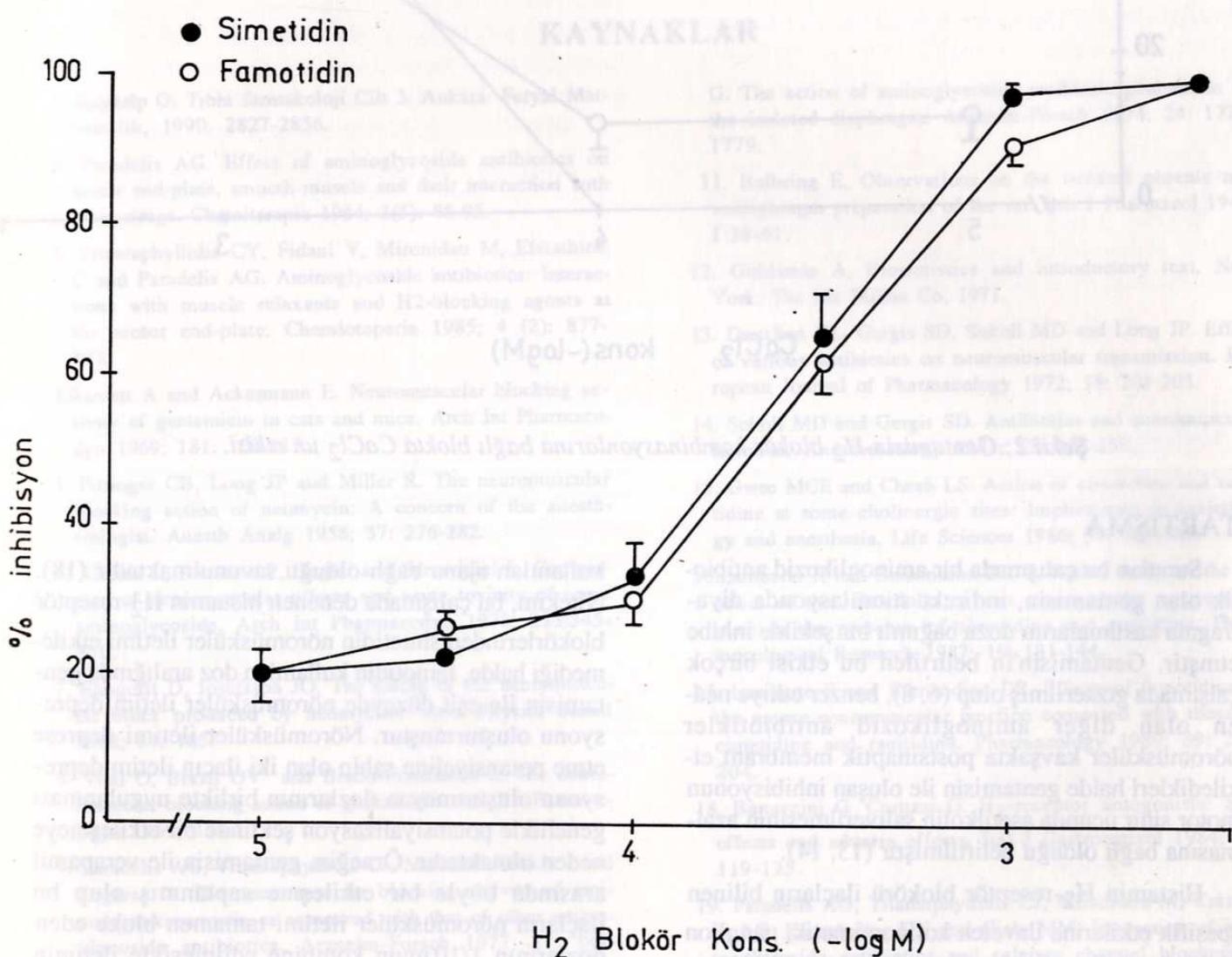
Dinlenme peryodunun bitiminde kontrol kasılma cevapları alındıktan sonra, ortamda 10^{-9} - 10^{-2}M konsantrasyon aralığında kümülatif tarzda ilave edilen gentamisin sinir stimülasyonu aracılığı ile oluşan diafragma kasılmalarını konsantrasyona bağımlı şekilde inhibe etti. Gentamisinle elde edilen maksimum inhibisyon 19.66 ± 5.86 olarak bulundu. 10^{-9} - $3 \times 10^{-3}\text{M}$ konsantrasyon aralığında uygulandıklarında simetidin nöromusküler iletimi etkilemediği halde famotidine bağlı maksimum inhibisyon 16.2 ± 6.59 olarak bulunmuştur. Gentamisin ve famotidin oluşturdukları maksimum inhibisyon

açısından mukayese edildiklerinde inhibitör etkilerinin farksız olduğu saptanmıştır ($p>0.05$).

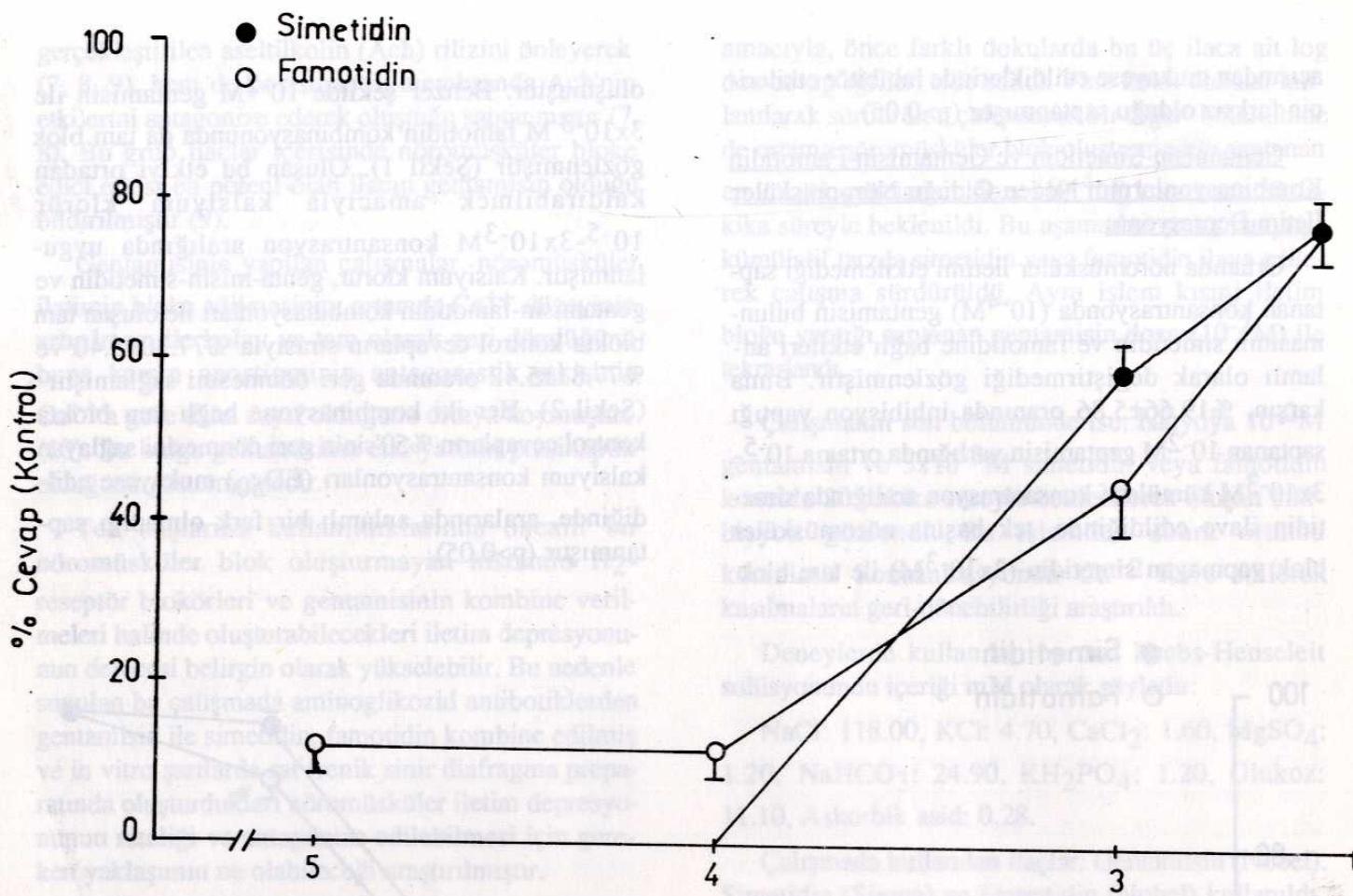
Gentamisin-Simetidin ve Gentamisin-Famotidin Kombinasyonlarının Neden Olduğu Nöromüsküler İletim Depresyonu:

Ortamda nöromüsküler iletimi etkilemediği saptanan konsantrasyonda (10^{-4} M) gentamisin bulunmasının simetidin ve famotidine bağlı etkileri anlamlı olarak değiştirmediği gözlenmiştir. Buna karşın, $\%19.66\pm5.86$ oranında inhibisyon yaptığı saptanan 10^{-2} M gentamisin varlığında ortama 10^{-5} - 3×10^{-3} M kümülatif konsantrasyon aralığında simetidin ilave edildiğinde, tek başına nöromüsküler blok yapmayan simetidin (3×10^{-3} M) ile tam blok

oluşmuştur. Benzer şekilde 10^{-2} M gentamisin ile 3×10^{-3} M famotidin kombinasyonunda da tam blok gözlenmiştir (Şekil 1). Oluşan bu etkiyi ortadan kaldırabilmek amacıyla kalsiyum klorür 10^{-5} - 3×10^{-3} M konsantrasyon aralığında uygulanmıştır. Kalsiyum klorür, gentamisin-simetidin ve gentamisin-famotidin kombinasyonları ile oluşan tam blokta kontrol cevapların sırasıyla $\%77.30\pm5.40$ ve $\%77.81\pm5.42$ oranında geri dönmeyi sağlamıştır (Şekil 2). Her iki kombinasyona bağlı tam blokta kontrol cevapların $\%50$ 'sinin geri dönmeyi sağlayan kalsiyum konsantrasyonları (ED₅₀) mukayese edildiğinde, aralarında anlamlı bir fark olmadığı saptanmıştır ($p>0.05$).

Şekil 1: Gentamisin (10^{-2} M) varlığında simetidin ve famotidin'e bağlı nöromüsküler iletim bloğu.

Sekil 2: Gentamisin-H₂ blokör kombinasyonlarına bağlı blokta CaCl₂ un etkisi.

TARTISMA

Sunulan bu çalışmada bir aminoglikozid antibiotik olan gentamisin, indirekt stimülasyonda diaphragma kasılmalarını doza bağımlı bir şekilde inhibe etmiştir. Gentamisin'in belirtilen bu etkisi birçok çalışmada gösterilmiş olup (6, 8), benzer etkiye neden olan diğer aminoglikozid antibiotikler nöromüsküller kavşakta postsinaptik membranı etkiledikleri halde gentamisin ile oluşan inhibisyonun motor sinir ucunda asetilkolin salıverilmesinin azalmasına bağlı olduğu belirtilmiştir (13, 14).

Histamin H₂-reseptör blokörü ilaçların bilinen spesifik etkilerine ilaveten kolinomimetik, ganglion blokörü ve nöromusküler ileti deprese edici etkilerinin de bulunduğu bilinmektedir (15, 16, 17). Bu nonspesifik etkilerin H₂-reseptör blokajından ziyade

kullanılan ajana bağlı olduğu savunulmaktadır (18). Nitekim, bu çalışmada denenen histamin H₂-reseptör blokörlerinden simetidin nöromusküler iletimi etkilemediği halde, famotidin kullanılan doz aralığında gentamisin ile eşit düzeyde nöromusküler iletim depresyonu oluşturmuştur. Nöromusküler iletimi deprese etme potansiyeline sahip olan iki ilaçın iletim depresyonu oluşturmayan dozlarının birlikte uygulanması genellikle potansiyalizasyon şeklinde bir etkileşmeye neden olmaktadır. Örneğin, gentamisin ile verapamil arasında böyle bir etkileşme saptanmış olup bu ilaçların nöromusküler iletimi tamamen bloke eden dozlarının 1/10'unun kombine edilmesiyle iletimin tam olarak bloke edildiği gösterilmiştir (19). Bu çalışmada ise simetidin ve famotidin nöromusküler

iletim bloğu yapmayan dozda gentamisin ile kombine edildiğinde histamin H₂-reseptör blokörlerine ait etkinin değişmediği gözlenmiştir. Bu durum H₂-reseptör blokörü ilaçların nöromusküler iletimi deprese edici etkilerinin zayıf olmasından ileri gelebilir. Nitekim, yukarıda belirtilen gentamisin-verapamil örneğinde tek başına uygulandığında verapamil'in de nöromusküler iletimi tam olarak bloke ettiği saptanmıştır. Nöromusküler iletimi etkilemeyen konsantrasyonda uygulanan simetidin veya famotidin ile gentamisin kısmi blok yaptığı saptanın dozunun birlikte uygulanması, gentamisine bağlı kısmi bloğu tam bloğa dönüştürmüştür. Bu durum zayıf nöromusküler bloke edici etkisi bulunan simetidin örneğinde olduğu gibi tek başına

nöromusküler iletimi etkilemediği saptanın histamin H₂-reseptör blokörlerinin ancak mevcut olan bir nöromusküler iletim bloğunu potansiyalize edebileceklerini ortaya koymaktadır.

Kalsiyum klorür uygulanması, gentamisin-histamin H₂-reseptör blokörü ilaç kombinasyonları ile oluşan nöromusküler iletim depresyonunu büyük oranda ve doza bağımlı bir şekilde ortadan kaldırmıştır. Kalsiyum klorüre ait bu etkinin motor sinir ucundan acetylcholin saliverilmesinin artmasına bağlı olduğu bilinmekte olup, farklı grplardan ilaçlarla kombine edilmesiyle yürütülmekte olan birçok çalışmada da (2, 19) kalsiyum klorürün oluşan bloğu ters çevirdiği ortaya konmuştur.

KAYNAKLAR

1. Kayaalp O. Tıbbi farmakoloji Cilt 3. Ankara: Feryal Matbaacılık, 1990; 2827-2836.
2. Paradelis AG. Effect of aminoglycoside antibiotics on motor end-plate, smooth muscle and their interaction with other drugs. Chemoterapia 1984; 3(5): 88-95.
3. Triantaphyllidis CY, Fidani V, Mironidou M, Efstrathiou C and Paradelis AG. Aminoglycoside antibiotics: Interactions with muscle relaxants and H₂-blocking agents at the motor end-plate. Chemioterapia 1985; 4 (2): 877-878.
4. Barnett A and Ackermann E. Neuromuscular blocking activity of gentamicin in cats and mice. Arch Int Pharmacodyn 1969; 181: 109-117.
5. Pittenger CB, Long JP and Miller R. The neuromuscular blocking action of neomycin: A concern of the anesthesiologist. Anesth Analg 1958; 37: 276-282.
6. Albire L, Bamonte F, Ongini and Parravicini L. Comparison of neuromuscular effects and acute toxicity of some aminoglycoside. Arch Int Pharmacodyn 1978; 233:345-350.
7. Elmquist D, Josefsson JO. The nature of the neuromuscular block produced by neomycin. Acta Physiol Scand 1962; 54: 105.
8. Vital O, Brazil OV and Brado-Franceschi J. The neuromuscular blocking action of gentamicin. Arc Int Pharmacodyn 1969; 179:1.
9. Paradelis AG, Triantaphyllidis CJ, Marcomichelakis J and Logaras G. The neuromuscular blocking activity of amiodoxygenamycin as compared with that of other aminoglycoside antibiotics. Arzneim-Forsch 1977; 27: 141-143.
10. Paradelis AG, Triantaphyllidis CJ, Fidani V and Logaras G. The action of aminoglycoside antibiotic gentamicin on the isolated diaphragm. Arzneim-Forsch 1974; 24: 1774-1779.
11. Bulbring E, Observations on the isolated phrenic nerve-diaphragm preparation of the rat. Brit J Pharmacol 1946; 1:38-61.
12. Goldstein A. Biostatistics and introductory text. New York: The Mc Millan Co, 1971.
13. Dretchen KL, Gergis SD, Sokoll MD and Long JP. Effect of various antibiotics on neuromuscular transmission. European Journal of Pharmacology 1972; 18: 201-203.
14. Sokoll MD and Gergis SD. Antibiotics and neuromuscular function. Anesthesiology 1981; 55: 148-159.
15. Gwee MCE and Cheah LS. Action of cimetidine and ranitidine at some cholinergic sites: Implications in toxicology and anesthesia. Life Sciences 1986; 39: 383-388.
16. Lamberto R and Bernandino DS. A further study on the kinetics of the subcellular current events at the mouse end-plate in the presence of simetidine and ranitidine. Pharmacological Research 1987; 19: 131-144.
17. Lamberto R and Bernandino DS. Effects of famotidine at the mouse neuromuscular junction compared with those of cimetidine and ranitidine. Pharmacology 1989; 39: 200-204.
18. Bertaccini G, Coruzzi G. H₂-receptor antagonists: Side effects and adverse effects. Ital J Gastroenterol 1984; 16: 119-125.
19. Paradelis AG, Triantaphyllidis CJ, Miranidou M, Crassaris LG, Karachalios DN and Giala MM. Interaction of aminoglycoside antibiotics and calcium channel blockers at the neuromuscular junctions. Clin Pharmacol 1988; 10(11): 687-690.